

Men nu er det jo altså ikke L 98, vi diskuterer, og derfor skal vi heller ikke gå ind i detaljer om, hvad denne beskyttelse skal bestå i. Jeg vil nu alligevel løfte sløret for vores holdning til det.

Jeg synes ikke, de eksisterende aldersgrænser er særlig hensigtsmæssige. Der er forskel på, hvad en 10-årig og en 11-årig kan magte og kan lære af. Jeg synes, man skulle tænke i nogle andre aldersgrænser og ikke føle sig bundet af dem, der eksisterer: de 11-13-årige, de 14-15-årige og de 16-18-årige. Og så skal man ikke forbyde børn at arbejde, kun sikre, at det foregår under forsvarlige former. Og man skal sikre, at forældrene ved det, så de kan varetage deres overordnede ansvar for børnenes velfærd.

For de yngste børn består sikringen i, at der sættes grænser for mængden af arbejde både pr. dag og pr. uge, og de skal være lave, også lavere, end de er i dag. Og der skal sættes tidsrammer, f.eks. at arbejdet kun må udføres mellem kl. 9 og kl. 18. Og så skal der være grænseværdier for, hvor meget man må flytte rundt på, og hvor stort det må være.

Man skal ikke bagatellisere, hvad det indebærer f.eks. at løbe med reklamer og aviser. For det første er der jo en del, der kommer til skade, ikke fordi de cykler, men fordi de cykler med alvorligt tunge poser på styret. Det er altså ikke ligegyldigt, hvad de cykler med. Men de cykler jo ofte med alt for tunge byrder i forhold til deres egen vægt, og derfor kommer de til skade, når de cykler i trafikken. Og man skal heller ikke være blind for, at reklamer rent faktisk er giftige at bære rundt med. Så det skal man ikke bagatellisere. Der er problemer forbundet med det.

For mellemgruppen skal der også være en positivliste ligesom for de helt unge, en positivliste, der bestemmer, hvad det er for nogle opgaver, de må arbejde med, og der skal være en tidsbegrænsning. De har jo stadig en stor del af dagen optaget i skolen. Og arbejder de i en virksomhed, skal det sikres, at de ikke arbejder alene.

For de 16-18-årige er beskyttelsen ikke tilstrækkelig, og der må ske en skærpelse af de krav, der stilles i forbindelse med deres arbejde, f.eks. tidsgrænser og fastsættelse af tidsplacering – alt afhængig af, om de går i skole eller ej. De skal ikke arbejde om natten, og de skal ikke arbejde alene om aftenen.

Og det må naturligvis sikres, at de, som ikke går i skole, og som har fuldtidsarbejde og altså funderer deres eksistens på arbejde, også har

mulighed for at forsikre sig mod arbejdsløshed, men det er, som om den aldersgruppe ikke interesserer ordførerne i denne debat særlig meget.

Alle de begrænsninger, jeg her har omtalt, er sat for at beskytte børn og unge mod udnyttelse og skader, og så må man jo også tage det med, at det må føre til, at overtrædelser indebærer strafansvar både for de arbejdsgivere, der etablerer arbejdet, og for de forældre, der tillader det. For vi er jo nødt til at indrømme, at en del af de problemer, der er med børns arbejde nu, bygger på nogle overtrædelser af de eksisterende bestemmelser, som også forældre medvirker til.

Det, der tilsyneladende driver værket for alle ordførerne her, er angiveligt børnenes velfærd, og det må være det, vi tager udgangspunkt i.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Det er hr. Dyrhund, der kalder mig herop, og jeg er faktisk lidt stolt, for nu mener jeg i grunden, at jeg har påvirket hr. Dyrhund i den rigtige retning, for han sagde jo næsten det, som jeg kunne ønske at ministeren havde sagt, da hun kom hjem: at hun beklagede, at hun ikke kunne komme længere ned end til de 13 år, og at det kunne vi selv have klaret i dansk lovgivning. Var ministeren kommet hjem og havde beklaget det i stedet for næsten at rose det, tror jeg, vi alle havde været tilfredse med det, men det er vi ikke i øjeblikket.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrhund (S):

For at hr. Jens Kirk ikke skal være i tvivl om noget som helst, skal jeg blot erklære mig enig i den holdning, som ministeren har. Jeg synes, det er prisværdigt og udmærket, at ministeren mener, at 13-års-reglen og 13-års-grænsen er ganske glimrende. Jeg er nemlig meget enig med ministeren i det.

Peter Duetoft (CD):

Ja, det er jeg også. Så jeg vil gerne starte med at takke ministeren for svaret her i dag og de mange fornuftige ting, som jeg synes ministeren faktisk sagde i sin tale.

I CD er vi tilhængere af, at der er fritidsjob til større børn og unge mennesker. Det synes vi er vigtigt. For det første forbereder det naturligvis de unge mennesker til arbejdslivet, og det er vi ikke i tvivl om er en god ting. For det andet er vi